

Scientific journal
«ECONOMICS AND FINANCE»

Agenda Publishing House,
United Kingdom

WORLD SCIENTIFIC EXTENT

Collection of scientific articles

List of journals indexed

Submitted for review in

Conference Proceedings Citation Index -
Social Sciences & Humanities (CPCI-SSH)

Agenda Publishing House,
United Kingdom
2017

Agenda Publishing House, United Kingdom

WORLD SCIENTIFIC EXTENT

Science editor:

Drobyazko S.I.

Ph.D. in Economics, Associate Professor, Professor of RANH

Reviewers:

Carmine Bianchi

Full Professor in Business & Public Management University of Palermo (Italy)

Jill (Solomon) Atkins,

*Professor of Accounting & Financial Management, Henley Business School
(Reading, United Kingdom)*

World scientific extent: Collection of scientific articles. - Agenda Publishing House, Coventry, United Kingdom, 2017. - 424 p.

ISBN 978-0-9955865-3-6

Collection of scientific articles published is the scientific and practical publication, which contains scientific articles of students, graduate students, Candidates and doctors of sciences, research workers and practitioners from Europe, Russia, Ukraine and other countries. The articles contain the study, reflecting the processes and changes in the structure of modern economy and state structure. The collection of scientific articles is for students, postgraduate students, doctoral candidates, teachers, researchers, practitioners and people interested in the trends of modern economic science development.

ISBN 978-0-9955865-3-6

© 2017 Copyright by Agenda Publishing House®

© 2017 Authors of the articles

© 2017 Drobyazko S.I.

14. MARKETING	370
Bokovets V.V., Podymak V.A. PECULIARITIES OF MARKETING STRATEGY AND POLICY IN MODERN CONDITIONS	370
Olassanova R.K. USAGE OF CONTENT-MARKETING IN THE COMPANY'S ACTIVITIES	374
Rubashka V.P., Bobova P.V. MARKETING ANALYSIS OF OBJECT OF INTELLECTUAL PROPERTY	378
15. PSYCHOLOGY, PEDAGOGY AND EDUCATION	384
Baieva O.V., Lebedeva N.Yu., Marinenko M.I. CONCEPTUAL FRAMEWORK THE USE OF INTERACTIVE METHODS OF STUDING OF MICROBIOLOGY, VIROLOGY AND IMMUNOLOGY	384
Holozubova O.V., Matenko Ye.P., Pivovar O.O. BY THE USE OF COACHING IN EDUCATIONAL PROCESS OF HIGHER SCHOOL	387
Dobryden A.V. THE TEACHING PROFICIENCY IN PEDAGOGICAL CONTENT KNOWLEDGE IN THE CREATIVE HERITAGE OF IVAN ZYAZYUN	391
Isakova E.I., Baeva O.I. EDUCATION AS A BASIC FACTOR OF SUSTAINABLE DEVELOPMENT OF SOCIETY	396
Knysh I.V. UPGRADING OF CYBERNETICS IN HYPHSPACE	401
Kondrat E.V., Gamaley N.A., Almamedova E.M. MODERN TECHNOLOGIES OF TRAINING	405
Matviienko O., Scyhmeystryh O. MULTICULTURAL UPBRINGING OF PRIMARY SCHOOL CHILDREN IN THE CONDITIONS OF UKRAINE'S EUROINTEGRATION.....	410
Pet'ko L., Dryha I. THE HIGHER EDUCATION IN THE FOCUS OF MODERN EDUCATIONAL TECHNOLOGIES.....	415
Shelest N.A. PRACTICAL ASPECTS OF REALIZATION PROBLEM FOR VALUE ATTITUDE FORMATION IN THE MAKING A FAMILY BY AGRICULTURE STUDENTS	419

учебным курсам. Решение кейса в аудитории преподаватель организует с помощью распечатки или электронного варианта кейса.

Преимущество контроля при использовании кейсов заключается в следующем: во первых, это большой охват аудитории, так как в отличие от обычного опроса, где преподаватель успеет за урок опросить двух или трёх обучающихся, при использовании кейсов появляется возможность опросить всю аудиторию сразу. Во вторых, так как кейсы доступны обучающимся не только в колледже. И в третьих, поскольку преподаватель сам составляет кейсы и требует в них более развёрнутого ответа, то становится возможным проконтролировать сам обучающийся, отвечает на вопросы или он берет информацию из интернета копируя текст, или ему кто то подсказывает. Применение кейсов как средства контроля заключается в том, что бы обучающиеся могли добиться своих целей в учебном процессе. Когда обучающийся будет понимать, что он может рассчитывать лишь на свои знания, он начнёт учить намного больше, стремится к своим целям и из ряда слушателей на занятиях, начнёт переходить в ряд активных обучающихся[3]. Немаловажным преимуществом кейса при контроле является то, что знания приобретаются обучаемым, а не даются в готовом виде.

Литература:

1. Долгоруков А. Метод case-study как современная технология профессионально-ориентированного обучения, www.vshu.ru/lections.php?tab_id=3&a=info&id=2600
2. Полухина А.К. Кейс как средство контроля в учебном процессе// Сидоров С.В. Сайт педагога-исследователя.
3. <http://festival.1september.ru/articles/626702/>

Olena Matviienko,

Doctor of Pedagogical sciences, professor

Oksana Scyhmeistryh

master of Pedagogical sciences

Dragomanov National Pedagogical University (Ukraine, Kyiv)

MULTICULTURAL UPBRINGING OF PRIMARY SCHOOL CHILDREN IN THE CONDITIONS OF UKRAINE'S EUROINTEGRATION

Матвієнко О. В.

доктор педагогічних наук, професор

Цихмейструк О. М.

магістр

НПУ імені М. П. Драгоманова

ПОЛКУЛЬТУРНЕ ВИХОВАННЯ ДІТЕЙ МОЛОДШОГО ШКІЛЬНОГО ВІКУ В УМОВАХ ЄВРОІНТЕГРАЦІЇ УКРАЇНИ

The article analyzes the essence of multicultural upbringing, the correspondence of the educational system in the multicultural environment to the processes of European integration. The mentioned approaches, conditions, forms and methods of organization of multicultural upbringing and the process of interaction taking into account intercultural tolerance are considered.

Key words: *multicultural education, intercultural interaction, eurointegration, multiculturalism, interethnic perception, educational system, multicultural education.*

Проаналізовано сутність полікультурного виховання, відповідність виховної системи в полікультурному середовищі процесам євроінтеграції. Окреслено підходи, умови, форми та методи організації полікультурного виховання та розглянуто процес взаємодії з врахуванням міжкультурної толерантності.

Ключові слова: полікультурне виховання, міжкультурна взаємодія, євроінтеграція, полікультурність, міжетнічне сприйняття, виховна система, полікультурна освіта.

Сьогодні, серед основних ідей розвитку України в процесі Євроінтеграції, можемо виділити становлення українського суспільства, як полікультурного середовища. Таким чином, «в умовах створення правових і світоглядних засад полікультурного демократичного суспільства, економічної, культурної та освітньої інтеграції України в європейське і світове співтовариство особливої актуальності набуває проблема виховання нового покоління, готового до ефективної міжкультурної взаємодії в нових історичних реаліях, стійкого до проявів расизму, ксенофобії й нетерпимості до людських відмінностей» [4, с. 152]

Згідно з Законом України «Про Освіту» прийнятим Верховною Радою України 5 вересня 2017 року, одним із принципів освітньої політики є «інтеграція у міжнародний освітній та науковий простір» [13]. Також у Національній стратегії розвитку освіти в Україні на 2012–2021 рр. передбачено забезпечення «інтеграції національної системи освіти в міжнародний освітній простір» задля подальшого міжнародного співробітництва [8].

Тож процес «виховання і освіти молоді у координатах толерантності, поваги до різноманітності світу виходять на одне з важливих місць» [1, с. 137].

Оскільки, згідно з проектом Лілії Гриневич «Нова школа», однією з ключових компетентностей є спілкування іноземними мовами, що передбачає «уміння посередницької діяльності та міжкультурного спілкування» [9, с. 16], сучасна освіта породжує необхідність «виховання в людини демократичного світогляду до культури, що характеризується високим поцінуванням національних здобутків, з повагою ставиться до традицій інших народів та їхніх культур, активно долучається до реалізації ідей культури миру, прагне до толерантної взаємодії зі світовим співтовариством» [2, с. 14].

У Національній доктрині розвитку освіти в XXI столітті зроблено акцент на «формуванні особистості, яка усвідомлює свою належність до українського народу, сучасної європейської цивілізації, підготовлена до життєдіяльності у динамічному світі», а також на «формуванні культури міжетнічних і міжособистісних відносин» [12, с. 5].

Акцентування на міжкультурній взаємодії, в свою чергу, зумовлює впровадження полікультурності в навчально-виховний процес. «Полікультурність як внутрішнього, так і зовнішнього суспільного середовища вимагає від кожного громадянина нашої країни здатності до міжетнічної та міжкультурної комунікації та толерантного ставлення до культурних цінностей інших народів» [2, с. 152; 16]. Саме тому, розробка виховної моделі в освітній системі, орієнтованої на комунікацію в полікультурному середовищі на основі толерантної міжкультурної взаємодії породжує культурно-соціальну ідентифікацію особистості, збагаченої духовно, морально стабільної, толерантної до релігійних вірувань, етнічної приналежності, відкритої до

взаємодії в полікультурних групах. М.Олійник наголошує, що « важлива умова ефективності виховної роботи – врахування етнопсихологічних особливостей, звичаїв, моральних і соціальних цінностей представників усіх етнічних спільнот» [14, с. 89].

Сутність полікультурного виховання вивчали такі науковці, як І.Лощенова, В.Погребняк, А.Солодка, С.Лук'янчук, В.Бойченко, М.Олійник Л.Петько. М.Олійник визначає полікультурне виховання як «процес цілеспрямованого й планомірного формування і розвитку світогляду, переконань і почуттів особистості, що ґрунтуються на визнанні багатоманітності культур, збагачує її почуття, формує особливе ставлення до навколишнього світу й людей у ньому, супроводжується сприйманням та осмисленням життєво важливих парадигм буття, перетворенням зовнішніх культурних смислів у внутрішній морально-етичний світ [10, с. 50]. Як зазначає В.Присакар, «полікультурне виховання молодших школярів спрямоване на досягнення високого рівня сформованості полікультурної вихованості особистості. Вирішення даного завдання передбачає спрямованість зусиль вчителя на нагромадження в учнів позитивних інформаційно-теоретичних знань про свій народ та інші етноси; виховання позитивних емоційно-чуттєвих уявлень у ставленні до свого та інших народів; формування толерантних світоглядних установок, орієнтацій до представників інших народів та етнічних груп» [11, с. 142].

Важливо сприяти розвитку в молодшого школяра міжетнічного сприйняття, в основі якого «лежать когнітивні процеси категоризації на «ми» і «вони», соціальної ідентичності та соціальної категоризації [10, с. 87] «У шести-семирічному віці дитина набуває перші – фрагментарні та несистематичні – знання про свою етнічну приналежність. В цьому віці найбільш значимими для неї є сім'я та безпосереднє соціальне оточення, а не етнічна група. У восьми-дев'ятирічному віці дитина вже легко ідентифікує себе зі своєю етнічною групою, усвідомлює основи ідентифікації – національність батьків, місце проживання, рідну мову, зароджуються національні почуття» [10, с. 54]

Запроваджуючи у виховну систему полікультурність, вчителі мають бути компетентними, а саме: «сприймати різноманіття культур, репрезентувати культуру як складний процес взаємодії всіх типів локальних культур, створити умови для формування толерантності й розвитку інтеркультурної комунікації школярів» [3, с. 136]

«Виховна робота повинна спрямовуватися також на формування поваги до етнокультури представників інших національних меншин, подолання упередженого ставлення до них, національної обмеженості, створення позитивного психологічного мікроклімату для їх згуртованості й дружніх стосунків, формування культури міжнаціонального спілкування» з врахуванням міжетнічної толерантності [10, с. 89]. «Міжетнічна толерантність сприяє взаємопізнанню, при якому етнічні спільноти звертають увагу, в першу чергу, на споріднені цінності (загальнолюдські), а потім на такі, які їх розрізняють (національні) [1, с. 138].

Існують деякі підходи щодо основ полікультурного виховання (за Н.Шульгою): опис історичного внеску або здобутку нації в культуру суспільства, прийняття рішень і соціальних дій, трансформаційний підхід. Найефективнішим звичайно буде трансформаційний підхід, який передбачає те, що учні мають можливість оцінити ситуацію безпосередньо з позиції певної культурної групи.

При впровадженні полікультурної освіти є такі підходи до навчання основ: дидактична модель (знання з історії), експериментальна (власний досвід), культурно-специфічна (особливості взаємодії з представниками різних культур), загальнокультурна (подолання негативних стереотипів задля гармонійних міжкультурних відносин), когнітивна (надання інформації про міжкультурні відмінності), емоційна (трансформація установок щодо ставлення до інших людей), поведінкова (формує вміння і навички, що підвищують ефективність спілкування).

Враховуючи дослідження українських педагогів, зазначимо, що навчально-виховний процес при впровадженні полікультурної освіти ґрунтується на принципах гуманізму, толерантності, культуровідповідності, діалогу культур [17; 19; 20; 21], етнопсихологізації, етнопедагогізації, полілінгвізму, системності, діяльнісному принципі. Ефективність полікультурного виховання забезпечується також доцільним добром форм, методів, принципів, оптимального змісту та умов організації.

Так серед методів та форм полікультурного виховання можемо виділити наступні: ознайомлення зі змістом казок [5; 16; 18], подальше їх обговорення та інсценізація [15], моделювання та розв'язання ситуацій, проведення ігор для налагодження контактів з полікультурними групами, відвідування музеїв та виставок, вправи, дискусії, організація міні-проектів за наданими темами для ефективної міжкультурної комунікації в групах полікультурного середовища, інтерактивні технології.

Вчитель ліцею при Донецькому національному університету О.Нафанець ділиться досвідом використання таких інтерактивних методів полікультурного виховання як «мікрофон», «мозковий штурм», «обери позицію», «навчаючи-вчуся» [7].

Серед педагогічних умов, якими забезпечується полікультурне виховання можемо виділити наступні: дотримання особистісно-орієнтованого та компетентнісного підходів, врахування вікових та індивідуальних особливостей учнів, створення позитивного мікроклімату в групах для гармонійної взаємодії та розуміння в міжкультурних групах, доцільність добору виховних завдань, розробка змісту з використанням інноваційних та інтерактивних методів, форм організації навчального процесу, розробка моделі та оптимальність проведення виховної діяльності з врахуванням міжкультурних особливостей.

Підсумовуючи вищесказане, можна зазначити, що зміст полікультурного виховання має враховувати соціокультурне оточення школярів, етнічні особливості регіону та доречна підготовка педагогічного колективу з врахуванням методичних особливостей.

Також, погоджуючись із М.Олійник, що «впровадження полікультурних освітніх моделей з урахуванням особливостей онтогенезу ідентифікації дітей, активного використання в освітніх та виховних цілях природного або спеціально створеного соціального середовища, інтегрування інформації етнічного змісту в усі навчальні предмети, виховні заходи, формування навички толерантного міжнаціонального спілкування та взаємодії в дитячому і дорослому оточенні» [10] породжує результативність полікультурного виховання задля толерантної міжкультурної взаємодії.

Отже, полікультурна освіта молодшого школяра, що має на меті виховання свідомого громадянина, який обізнаний в різноманітності культур, етносів, національностей та віросповідань, а також, що базується не лише на толерантному ставленні, взаємоповазі, а й створенні позитивного психоемоційного мікроклімату під час комунікації в полікультурних групах, сприяє розвитку українського суспільства як полікультурного середовища.

Література:

1. Арабчук Я.І. Толерантність як процес управління соціалізацією особистості // Гуманітарний вісник ЗДІА. 2012. – № 48. – С. 134–140.
2. Бойченко В.В. Полікультурне виховання молодших школярів у навчально-виховному процесі школи : автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. пед. наук : спец. 13.00.07 «Теорія і методика виховання» / В.В. Бойченко. – Херсон, 2006. – 22 с.
3. Івашко О., Когут С. Полікультурна освіта на Україні: вибрані проблеми термінології // PRACE NAUKOWE Akademii im. Jana Dlugosza w Czestochowie. 2012. – Т. XXI. – Str. 133–145.
4. Матвієнко О. Основи морального виховання особистості молодшого школяра. – К. : Стилос, 1999. – 154 с.
5. Матвієнко О.В. Актуальні проблеми навчання та виховання учнів молодшого шкільного віку. – Івано-Франківськ : НАІР, 2016. – 216 с.
6. Матвієнко, О.В. Педагогічне спілкування вчителя як складова професійної готовності до педагогічної взаємодії в навчально-виховному середовищі школи першого ступеня / О.В.Матвієнко // Наукові записки Національного педагогічного університету імені М.П.Драгоманова. Серія : Педагогічні та історичні науки : [зб. наук. статей]. – К. : Вид-во НПУ ім. М.П.Драгоманова, 2011. – Вип. 95. – С. 123–130.
7. Нафанець О. Роль полікультурної освіти старшокласників у становленні толерантної особистості // Рідна школа. – 2010. – № 4–5. – С. 49–52.
8. Національна стратегія розвитку освіти в Україні на 2012–2021 роки [Електронний ресурс]. – Режим доступу : http://www.meduniv.lviv.ua/files/info/nats_strategia.pdf
9. Нова школа. Простір освітніх можливостей [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://mon.gov.ua/%D0%9D%D0%BE%D0%B2%D0%B8%D0%BD%D0%B8%202016/08/21/2016-08-17-3-.pdf>
10. Олійник М.І. Полікультурне виховання як процес формування етнічної ідентичності та толерантності у дітей дошкільного віку // Вісник Прикарпатського університету: Педагогіка. Випуск XXXII. – Івано-Франківськ, 2010. – С. 49–56.
11. Присакар В.В. Виховання міжетнічної толерантності у структурі морально-духового розвитку школяра // Теоретико-методичні проблеми виховання дітей та учнівської молоді: зб. наук. праць. – К. : Інститут проблем виховання АПН України, 2002. – Кн. I. – С. 138–145.
12. Про Національну доктрину розвитку освіти [Електронний ресурс] // Указ Президента України № 347/2002 від 17.04.2002. – Режим доступу : <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/347/2002>

13. Про освіту [Електронний ресурс] // Закон про освіту. – Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/2145-19>
14. Струннікова Д.І., Олійник М.І. Формування національної самосвідомості в студентській молоді: теоретичний аспект // Вісник Прикарпатського університету: Педагогіка. Випуск XXXII. – Івано-Франківськ, 2010. – С. 82–89.
15. Петько Л.В. Стимулювання готовності майбутніх соціальних педагогів до виховної роботи у процесі вивчення іноземної мови у ВНЗ (на прикладі кінофільму «Звуки музики» («The Sound of Music»), США, реж. Уайз, 1965 р.) // Актуальні проблеми навчання та виховання людей в інтегрованому середовищі: зб. наук. праць № 9 (11). – К. : Університет «Україна». – 2012. – С. 84–95.
16. Петько Л.В. Стимулювання творчих здібностей підлітків засобами втілення образу казкового персонажу // Лялька як знак, образ, функція: Матер. всеукр. наук.-практ. конф. «Другі Марка Грушевського читання» / за ред. О.С.Найдена. – Київ. : ВД «Стилос», 2010. – С. 200–204.
17. Тернопільська В.І. Культура особистості школяра: постановка проблеми // Вісник Житомирського державного університету ім. Івана Франка. – 2005 (24). – С. 130–133.
18. Kravets N.P. Teaching innovative technologies on literature classes and formation of reading activity skills in pupils with mental retardation // Perspective directions of scientific researches: Collection of scientific articles. – Agenda Publishing House, Coventry, United Kingdom, 2016. – P. 298–302.
19. Matviienko Olena. Social and educational causes of deformation in the moral development of children of primary school age // Economics, management, law: problems of establishing and transformation: Collection of scientific articles. Psychology. Pedagogy and Education. – Al-Ghurair Printing & Publishing LLC, Dubai, UAE, 2016. – P. 382–386.
20. Pet'ko Lyudmila. About socio-culturological content in teaching subjects // Development strategy of science and education: Collection of scientific articles. – Fidelite editions, Namur, Belgique, 2017. - P. 316–319.
21. Pet'ko L. Multicultural upbringing of students and the formation of professionally oriented foreign language teaching environment // Perspectives of research and development : Collection of scientific articles. – SAUL Publishing Ltd, Dublin, Ireland, 2017. – P. 164–170.

Pet'ko Lyudmila,
Ph.D., Associate Professor
Dryha Irina
Master student

Dragomanov National Pedagogical University (Ukraine, Kyiv)

THE HIGHER EDUCATION IN THE FOCUS OF MODERN EDUCATIONAL TECHNOLOGIES

Петько Л.В.,
к.пед.н., доцент
Дрига Ірина
магістрантка

НПУ імені М.П.Драгоманова (Україна, Київ)

ВИЩА ОСВІТА У ФОКУСІ СУЧАСНИХ ОСВІТНІХ ТЕХНОЛОГІЙ

In the context of knowledge management, the key trends of modern innovations in education are outlined. Turned attention to preparing creative teacher in higher education.

Key word: *education, knowledge, knowledge management, learning, innovation, creative teacher.*